

som her er Tale om, og naar vi have den almindelige Forordning af 5. Marts 1845, saa ser jeg ikke, hvorfor vi ikke skulle anvende den. — Hvad Sogneraadens Stilling til Sagen angaar, saa bemærkede det ærede Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stengaarden), at jeg ved min Fremlæggelse af Lovforslaget skulde have sagt, at det var enkelte Medlemmer af Sogneraadet, som interesserede sig for det. Det er muligt, at jeg har sagt det efter de Oplysninger, jeg havde den Gang, men jeg kan nu sige, at Sogneraadet som saadant interesserer sig levende for denne Sag, og jeg har ikke hørt nogen afvigende Erklæring fra nogen som helst Autoritet eller Person paa Egnen. Jeg tror tværimod, at de alle ville være glade ved denne Kommunikation, ligesom ogsaa det ærede Medlem vil være det, naar han kan faa den op over Gentofte. Det ærede Medlem behøver ikke at nære Betæneligheder ved at vedtage denne Lov; den Frygt, han udtalte for, at den skulde blive et dødt Bogstav, kan man naturligvis anføre over for enhver Lov. Vi vedtage jo dog ikke en Jernbanelov paa Betingelse af, at det godtgøres for Rigsdagen, at den fornødne Kapital er tegnet; det have vi aldrig gjort hidtil, det jeg ved. Her er oven i Købet fastsat en Frist, inden for hvilken vedkommende maa erhverve Koncessionen. Denne Frist er sat temmelig kort, nemlig til den 1. April 1906, saa det bliver ikke en Gang 3 Aar, hvori man overlader til de Herrer, som interessere sig for Sagen, at træffe Forberedelser. Paa den anden Side tror jeg rigtignok, at disse 3 Aar ere tilstrækkelige til at sikre Banens Gennemførelse. Overhovedet maa jeg sige, at de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget ere saadanne, som de bleve vedtagne i Folketinget, efter at den ærede Minister havde stillet Ændringsforslag. Der kan derfor vist ikke være Tvivl om, at Lovforslaget er korrekt, saaledes som det foreligger. Jeg tillægger mig ikke Æren derfor, thi jeg har ikke lavet det. Det eneste Punkt, jeg har fremhævet og nærmere udviklet for de Herrer, er Sidelinien til Søholm ad Lyngbyvejen. Jeg vil tilføje, at skulde et eventuelt Udvalg komme til det Resultat, at en Bestemmelse om denne Sidelinie ikke behøves, skal jeg ikke have noget derimod, og jeg antager heller ikke, at de Herrer, som interessere sig for Sagen, ville have noget derimod. Jeg anbefaler dog for en Sikkerheds Skyld at tage den med, idet man ellers skaber sig Vanskeligheder,

som man kan undgaa ved et Pennestrøg. Dermed være Loven anbefalet.

Jensen-Stengaarden: Det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte, at først naar de koncessionssøgende meldte sig, vilde der være Anledning til at drøfte Sagens Enkeltheder. Altsaa det ærede Medlem indrømmer, at der ikke er nogen koncessionssøgende i Øjeblikket. Men det forekommer mig dog, at det at give en Lov om en Bane, naar man ikke ved, hvem de koncessionssøgende ere, er lidt uheldigt. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at det at faa en elektrisk Sporvej langs Bernstorfsvejen med Fortsættelse ad Lyngbyvejen til Kjøbenhavn vil blive hilst med Glæde af alle Beboere. Hvad jeg har sagt, er kun, at dersom Banen skal drives som egentlig Bane, dersom den skal gaa med stærkere Fart end en elektrisk Sporvej og den skal skære Jernbanen paa de Steder, jeg har hentydet til, saa vil det ikke være uden Fare, at lægge den langs Bernstorfsvej, saa maa man længere i Vester for at kunne komme Nord om Kildeskoven. Det ærede Medlem syntes at tro, at jeg var stærkt interesseret i at faa en Bane op ad Gentofte til. Det er jeg slet ikke. Sporvejen ligger for mig bedst og mest bekvemt langs Bernstorfsvejen. Naar det ærede Medlem siger, at man mulig paa enkelte Steder kommer til at forlade denne Vej og dreje ind paa de tilstødende Grunde, er det selvfølgelig, fordi det ærede Medlem savner personligt Kendskab til Forholdene, det kan nemlig ikke lade sig gøre. Det vilde blive meget dyrt, da der som bekendt er bebygget næsten alle Vegne. Nej, Vejen kan godt uden alt for stor Bekostning udvides til 32 Alen, saaledes, at man blot et Par enkelte Steder kommer til at skære nogle Ejendomme og andre Steder til at tage noget af Haverne bort. Og det kan jo nok overkommes. Skulle vi have en Bane, og skal der være Udsigt til, at den kan forrente sig, maa vi absolut have en Sidelinie ned ad Bernstorfsvejen. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at naar han fik Banen fra Klampenborg til Lyngby, kunde han ogsaa være tilfreds. Jeg tror aldrig, at en saadan Bane uden Forbipelse ad Kjøbenhavn til vilde have nogen Fremtid for sig.

Oct. Hansen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.